

24. Der lög wi till antars allanast nagra da r,
 Gjet sent om en aston wi berstän far:
 Allt för en god wind war seglen utredt,
 Och gjet så till antars på Livorno Stedt.

25. Allt maste proviantera och watten hemta in,
 Fortfarande se'n war resä när Gud gaf oss wind:
 Allt ränste då segla till Tripoli fram,
 Men gingo under wägen till Malta hamn.

26. Der lög ett stort fällskap, som Engelsmänner war,
 Allt hufad' Wenstas flaggan: de wäl emot oss tar,
 Allt oss resoluera och littet wänta må,
 Den tionde Martii wi gjet bersta.

27. Allt resä från Malta hon anlände då,
 Och gjet till Sicilien, som ej war långt bersta:
 Allt stynde war furs, som jag säger nu,
 Allt antarb' wið Cedden som fallas Aragan.

28. Der stö wi berstänning och watten hemta må,
 Allt malla war Stregat och swarta wara Står;
 Allt Stalling omändras, som Engelsmänner har,
 Med Bopen-Bramflänger och Bawen-Bramwar.

29. Gjet tidigt om morgon förän solen gjet opp,
 Allt wänta wara anfare och seglen gjorde löf:
 Allt satte då fursen åt Tripoli hän,
 Der wi skulle möta war Störe orvän.

30. Allt kom innan fort till den Zuriska wall,
 Allt malla war Stregat wi gjorde mostämnd:
 Allt dem maste jaga med segel och stört,
 Att de nödgas wänta och segla till löpp.

31. April den Estre, uti des morgonstund,
 Tre Zuriska Bortar wi jagade på grund,
 Den störde wi rasta ett stycke bersta,
 Gan maste då genast om bord till oss gå.

48. Den Turken må lifnas wid Lejon och Björn,
Som ofta för rofwet i floen som Örn;
Han mången gjort arma, ja många lagt lif,
Af rofwet han tänker att sig göra rik.

49. Men Gud ware lof för nåde och frid,
Som Han oss här sände af Himmelen ned;
Han wälsigne vår Konung och hans trogna råd,
Som wi skola följa i råd och i död.

50. Väl kommen till Livorno, der wi först tänkte på,
Att wi skulle genast till Mallaga få gå,
Från Mallaga till Tanger allt på den samma dag,
Och dagen derefter wi gingo derifrån.

51. Maj månad den andra wi Grunnen finna må,
Allt utanför Kanalen en tjugu mil wi gå,
Som allt war observeradt och efter samma grad,
Och dagen derefter wi England då såg.

52. Med glädje wi påserade England förbi,
Den femte Maj om morgonen wi Doveringo si:
En Fregatt der os preja, allt med ett skarpt skott,
Men wände strart tillbaka och från os seglad' bort.

53. Vi Dover passera och Lots vi singo då,
Straxt vinden sig fogar, som med oss vara må;
Den Lots måste oss följa, öfver de Engelska grund,
Han fick sen sin betalning, som var af hundra Pund.

54. Vi måste Nordfjön plöja förutan lön och gräs,
Den tolfte Maj helt tidigt vi sågo Lindersnäs,
Och dagen derefter wi sågo Skagerns grund,
Och samma eftermiddag wi ankrad' i Rallsfund.

55. De utländska höjder och gränser så mång;
Som jag har bestådat den tiden så lång,
Kan jag ej beskrifwa, jag säger för sann;
Jag kastar därför' pennan och går uti land.

16. Den första December, om jag minnas fan.
 När nordan om Östland påfärdade fram;
 När Östet han till oss kallat, hvad ånngen oss bestär:
 När Danst för Kristgäldes i afstönning står.

17. När lätte då turen åt Spaniska sjon an,
 I storm och orödder, vintermånad i fall,
 Der vi mäste gångar i några veckors tid,
 Till dess vi singo sedan Ståghälet se.

18. Allt uti Spaniska sjon två män istän oss gick,
 De singo der sitt afstöd och bort från tienstern gick:
 När dem mäste lemnar i bösjan den blif,
 När funna dem ej hjälpa: vi gick dem istän.

19. Ena armat de utstaka på detta vida fält
 Och sista sedan neder: o Gud, war deras hjälp,
 Och tag dem upp till nader, som du själv lofwat har,
 Och war sedan Enfors och faderlöslas far.

20. När Gud gaf oss wind, vi genast segla må;
 När gick då till staden som fallas Allallaga,
 Der vi oss föröfde och watten herna in,
 Och sedan med mera wate tadtling wäl förslag.

21. Den tid, som wi i Allallaga låg,
 Der fyra män rynde wi dem ej mera sag;
 Den femte sitt afstöd istän oss han tar,
 Om hände i Öwertige och Öschelborgs stad.

22. När gjorde oss klara, warte färd wi drifwa må;
 Den fjunde Spaniskt från Allallaga wi gå:
 När lyfte wate förstönning och warp utfora må,
 När hifa wate segel och roderer påfå på.

23. När furs han blit fatter på Medelsjöfwer då,
 I storm och orödder som oss tröffa må,
 Att wi nödgas tröffa i dagarna mång,
 För att till staden, som hette Zoulon.

GS 1514

En ny

W i s a

Om

Rongl. Örlogss=Fregatten Fröjas
långresa på Medelhafwet, åren
1801, 1802 och 1803.

Komponerad af Krono-Båtsmännen wid Andra
Indelnings-Kompaniet i Blekinge,
Bengt Swan.

Sjunges som: Enhvar som vill, weta hwad kärleken är, ic.

Norrköping, Chr. Törnequist, 1844

De noga uppbyggda när solen har sin höjd,
Allt med sin utstråling de klara dagar,
Då höga och låga utstrålar sitt fall;
15. Det fästes der upplagt af officerar all.

Och sedan åt Ordföranden vänta turs vi tog,
Då dagarna återkom till oss åter,
Och allting obstrueras, vi tåglagade
14. Om attom fästom alla, då chormen var fört,

Och gick så till segels allt för en god vind,
Allt lyfte vi vår förtroende och tog vi i,
När vinden sig föga, till segels vi gick
13. Allt gjorde vi klara och åter vi fick:

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
12. När detta var ändat, jag säger för sin,

Allt till sin plats vi kom och alla vi tog,
Om fästet har lovat vi att vi ska
Om vi åter till Göteborg i hamn,
11. Det blef väl i mång, Enten och fästet bar,

Och sedan vi alla vi kom och alla vi tog,
När fästet var och alla vi kom och alla vi tog,
Då kom vi till Göteborg i hamn,
10. Men fästet och alla vi kom och alla vi tog,

Och sedan vi alla vi kom och alla vi tog,
Om fästet har lovat vi att vi ska
Om vi åter till Göteborg i hamn,
9. Det var en Styrman, Styrman, Styrman,

Der fästet var och alla vi kom och alla vi tog,
När fästet var och alla vi kom och alla vi tog,
Då kom vi till Göteborg i hamn,
8. När fästet var och alla vi kom och alla vi tog,

— 3 —

U! Kom kamrater och rusten eder fort,
Vi ä' nu kom'rade, det är redan spordt!
Vår resa hon länder åt Turkiet hän;
Nu måste vi skiljas från vän och övän.

2. Det årtal vi skrifer är Adertonhundraett,
Attionde Oktober kom'ring vi fick,
Uppå Fregatten Fröja, som Cheffkepp skulle bli,
Kommando att föra allt under den tid.

3. Vår Chef han var färdig och mönstring vi fick;
Ejuttionde Oktober till segels vi gick;
Vi vinda vårt ankar, och Lotsen om bord,
Marssegel hisas och fyra man till ror.

4. Vi Carlskrona Skansar passerade då,
I fällskap vi voro Fregatterna två,
Samt Driggen Husaren, som of följa må,
På Helsingörs redd vi antrade då.

5. Vi gick se'n till segels allt uti Helsingör,
Vår kurs han blef sätter som omtalt är förr.
Vi tänkte då segla till Göteborg in;
Men se, under vägen of möter motvind.

6. Ett väder uppvärte i hafvet så svart;
Att vi då förlorad' båd' Stänger och När,
Dramstänger samt Krystäg, Storsegel och Fock.
Det var nu det största som från of gick bort.

7. Vi wiste signaler de nätterna så lång,
Som var med granater och brännare mång,
Att vi skulle weta hwarandras begär,
Och sedan ej komma hwarandra för när.

Allt lyfte vi vårt ankar och gick derifrån,
De för of saluter, vi klara dagar,
Allt gjorde vi klara till att gå,
39. Oktober den tredje, som då följde på,

Om fästet var och alla vi kom och alla vi tog,
När fästet var och alla vi kom och alla vi tog,
Då kom vi till Göteborg i hamn,
38. Den andre Oktober, då fästet blef gjort,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
37. Den morgon med solen all lyfte uppvärte,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
36. Men fästet och alla vi kom och alla vi tog,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
35. De brädda of till, men vi var icke se'n,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
34. Det var den femte Maj, som då följde på,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
33. Då blef det uttaget till bestämning alla vi kom,

Allt skulle motstås av Styrarna Öppningsport,
Der vi sat reparera och allting laga fort,
Och kom vi då ändligt till Göteborg i hamn,
32. En beordring kom till oss från alla vi kom,

— 9 —

40. Till sjöss vi då gingo i dagarna mång,
Och gick så till ankars vid Staden Toulon,
Der vi måste undergå reparation stor,
Vår Fregatt vi drifwer och kopparsbestår.

41. Allt uti fyra månader, som vi der ligga må,
Och wänta presenten, som vi der skall få,
Att gå till Tripolitanen och presentera så,
Att vi af honom skulle der våra fångar få.

42. Den tionde Martii, som jag säger nu,
Vi lyfte vårt ankar vid påf' klockan sju,
Marssegel upphisas och allting gjordes klart,
Gud han of wälsignar med wind och påfäd.

43. Vår kurs han blef sätter, som ämnader wardt,
Vårt skepp gjorde miller till flere knops fart;
Vår resa fortsattes till Tripoli dän
Der vi skulle få våra fångar igen.

44. Till Tripoli kom vi den tjugonde Mars,
Att lemna presenten, som var föresatt;
Om eftermiddagen vid påf' klockan två,
Vårt ankar vi fälla och segel bestå.

45. Presenten i penningar, såsom den består,
Till Ett Hundra Femtio Tusen det går,
Af silfver, till wigten som vi der motta'r,
Ett Hundra Certy Lisund det war.

46. Vi bjude den Turken adjö och farväl,
Samt önska hwarandra beständigt må väl;
Vi stöto Swensk Lösen med tjugu stott å rad,
Vårt ankar uppvindas, vi derifrån far.

47. De Turkiska Herrar af wredefullt mod,
De tänkte sig mätta af Swenskarne's blod;
Men fick ingen droppa från början till slut,
Men dräggen af bullen de dricka sjelf ut.

— 7 —